

„Да си играеш на Бог“

Днес ще говорим за произхода на гордостта и себевъзвишаването, двата истински първи грехове.

Ис. 13-23 говори за Божиите съдби против народите населяващи Палестина и Азия.

Кои са причините за тези съдби над тези народи? – Врагове на Божия народ, гордост, арогантност, идолопоклонство, спиритизъм, отхвърляне на Бога.

С какво Вавилон се откроява сред тях? – сравнен е с падението на Сатана. Библията използва името „Вавилон“ като нарицателно, за да опише състояние, което е пагубно както за хората в света, така и за вярващите хора, ако го приемат. Последната криза, преди Второто пришествие на нашия Господ Исус Христос е между Вавилон и Божия народ.

Ще акцентираме върху вестите на Библията за и против Вавилон. Ще използваме и стихове от други библейски книги. Ще се опитаме да проследим историческата хронология, в която е използвано името „Вавилон“. Най-важното е да разберем неговото отношение към Бога и към вярващите в Бога, както и крайната му участ.

За първи път името „Вавилон“ се споменава в историята за строежа на Вавилонската кула – Бит. 11:4,9. На какво е била символ Вавилонската кула в тази история? – символ на бунт против Бога.

Какъв тип религия демонстрират Авел и Каин? Какъв тип религия демонстрират строежа на Вавилонската кула и съня на Яков (Бит. 28:17)? – спасение чрез собствени дела и спасение чрез вяра в това, което Бог прави.

Първоначално Вавилон е Божи представител в налагането на наказание над Божия народ – 1Лет. 6:15; Езд. 5:12; Йер. 21:7; 25:9 – „слугата Ми Навуходоносор“ + 27:6; 28:14 – Бог дава на Вавилон да владее над народите.

Без да навлизаме в подробности, кои са греховете на Вавилон, поради които бива унищожен като царство (Ис. 13:11)? – злини, нечестие, гордост, издигане на себе си.

Как това е разкрито в земното царство на Вавилон?

- Бог разкрива на Навуходоносор значението на съня му – Дан 2 гл.
- Навуходоносор се бунтува срещу разкритото – Дан. 3 гл.
- Навуходоносор бива наказан за гордостта си – Дан. 4 гл. В края прославя Бога.
- Падането на Вавилон при Валтасар – Дан. 5 гл.

Допълнителна информация – Йер. 51:1-9 – За Вавилон са направени опити да бъде изцелен от своите грехове, но той не е искал. Усилията не са били безполезни или безсмислени – примера на Даниил.

14:12 – Както вече видяхме в началото Вавилон е слуга на Бога, но впоследствие става символ на Луцифер. **Коя е посочената причина за това – ст. 13-14?** Господ издига Вавилон от малко

царство до световна империя и тази империя пожелава мястото на Бога – затова е посочена като илюстрация на случилото се с Луцифер. Но да си Бог означава да се грижиш, да благославяш, да обичаш. А ефекта от пожелаването мястото на Бога е точно обратен. Резултата от това е, че Вавилон е съсипал сам себе си – ст. 20. (Срв. с Йез. 28 гл.). Откровение 12:7–9 разказва за едно могъщо същество, което е изхвърлено от небето с ангелите си: „сатана, който мами цялата вселена“ (Откровение 12:9), който измами Ева в Едем (Битие 3) и който Исус нарича „човекоубиец“.

Съпоставка на Ис. 14 гл., Йез 28 гл. и Откр. 12 гл. Как е описано отношението на Сатана към Бог и към хората? -

Съпоставка на Божия характер с характера на Сатана – бихме ли избрали такъв да царува над нас?

Ясно се вижда, че поне 3 световни сили са вървели по стъпките на Сатана – Вавилон, Тир, Рим. А е описана и една последна сила – в книгата „Откровение“.

Защо „Вавилон“ по-късно се отнася до Рим (1 Петър 5:13) и за злата сила в книгата Откровение (Откровение 14:8; 16:19; Откровение 17: 5; Откровение 18:2,10,21)? – Все същата гордост и стремеж да заемат мястото на Бога. Подобно на буквалния Вавилон, Рим и „Вавилон“ на Откровението са горди, безпощадни сили, които потискат Божия народ. Вижте по-специално Откровение 17:6, където се е „опил от кръвта на светиите“. Те се бунтуват срещу Бога – идея, заложена в самото име „Вавилон“.

Какво е Вавилон в последното време? – За разлика от древността, когато Вавилон е бил царство, днес не е отделен народ, а система, която иска да обедини народите и да ги държи отделени от Бога.

Как е описан Вавилон в книгата „Откровение“?:

- Отношение към Божия народ – 17:5,6
- Отношение към целия свят – заблуждава го, опива го, развращава го, за да го отдели от Бога и от надеждата за спасение – 17:2; 14:8; 18:3
- Вестта за падането на Вавилон и призива за излизане от него – 18:4,5.

Какъв е края на Вавилон? Т.е. какъв е края на греховете на гордостта и себевъзвишаването според Ис. 24-27? – Този пасаж започва с обявяването на съдба над цялата земя, т.е. тези грехове няма да са изолирани, а повсеместни. Ето как са описани – ст. 5,6. В края всичко, което има грях в себе си ще бъде унищожено.

Считате ли, че трябва да съжаляваме за бъдещото тотално унищожение на греха и на тези, които се уеднаквяват с него? Защо Бог е прав да направи това?

Как продължава да съществува света след това? Каква е надеждата, която имаме от това знание?

Обобщение и заключение: